

Dansk Landfår

Allerede i 1600-tallet blev den danske fårebestand tilført fremmed blod fra spanske merinofår, og i løbet af 1800-tallet blev landfåret indkrydset med engelske fåreracer specielt Leicester racen. Landfåret fandtes oprindeligt som to forskellige typer henholdsvis hede- og klitfår. I løbet af det 20. århundrede blev Landfåret erstattet af importerede fåreracer. De egentlige Danske Landfår består af tre linjer, der er navngivet efter de lokaliteter, de kommer fra. Hulsig-fårene er fra Nordjylland, Vesterbølle-fårene fra Gedsted i Vesthimmerland, og Ertebølle-fårene er fra Farsø i Vesthimmerland. Fælles for disse får er deres evne til at klare sig under ugunstige betingelser.

Fænotype

Fårets uld er primært hvid, men brune og sorte pletter eller plamager er ikke ualmindelige. Fårets hoved og ben er brune eller grå og oftest plettede. Dansk Landfår er forholdsvis små får. Vædderne vejer 80-90 kg, og fårene vejer 50-80 kg. Varianten Ertebøllefår er mindst og vejer 40-60 kg. Hovedet er fint bygget og lille, og ørerne er små. Halen er lang. Fårets ryg er lang og smal. Benene er ligeledes lange, men de er ikke særlig kraftige. Klovene er til gengæld stærke. Racen får normalt ikke horn, men små horn på vædderne kan forekomme. Fåret er elegant og bevæger sig let og ubesværet.

Reproduktion

Racen har gode moderegenskaber og har let ved at læmme. Det er kun omkring 1,1 % af læmningerne, der er besværlige. Lammene er livskraftige, og 91,5 % af lammene er levendefødte, og 95,5 % af disse er levende ved 2 måneder. Fødselsvægten for Landfår ligger i gennemsnit på 3,9 kg. Kuld størrelsen ved første læmning er i gennemsnit 1,0. Ved anden læmning og læmninger derover er den 1,4.

Produktionsegenskaber

Lammene er hurtigvoksende og har middel kødsætning på ryg og køller. I de første to levemåneder er tilvæksten 200 g/dag, mens den er 164 g/dag de næste to måneder.

Fårenes uld består af dækhår og underuld. Uldens fibertykkelse ligger mellem 21 og 27 micron (μ). Ulden er velegnet til filtning.

Sygdom

Hos får ses sygdommene scapie og Maedi-Visna. Sygdommene er beskrevet i teksten for Hvidhovedet Marskfår.

Andet

Racen er tilpasset en levevis på mager jord med sparsomt plantedække uden nogen form for tilskudsfoder. Racen beskrives desuden som livlig og vågen.

Antal avlere (2007): 24

Ertebøllelinjen: 8

Population (2007):

Hundyr ældre end 1 år: 219

Handyr ældre end 1 år: 74

Ertebøllelinjen:

Hundyr ældre end 1 år: 128

Handyr ældre end 1 år: 7

Fænotype:

Vægt: Får: 50-80 kg; Vædder: 80-90 kg

Ertebøllelinjen: Får: 40-60 kg

Produktion:

Uldtykkelse: 21-33,6 micron

Reproduktion:

Kuld størrelse: 1 ved 1. læmning og 1,4 ved øvrige

Dødelighed lam: 4,5 %

Dyretilskud (2010):

Hundyr: 179

Handyr: 29

